

Ár 2013, föstudaginn 31. maí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 190/2012:**

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 3. desember 2012, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 23. nóvember 2012. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 6. desember 2012, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 23. janúar 2013. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 24. janúar 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 11. febrúar 2013. Með tölvupósti nefndarinnar, dagsettum 13. mars 2013, var óskað eftir frekari upplýsingum frá varnaraðila. Umbeðnar upplýsingar bárust með tölvupósti, dagsettum 10. apríl 2013.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 8. mars, 18. og 26. apríl og 5., 16. og 31. maí 2013.

II.

Málsatvik.

Þann 8. maí 2006 var skjalið „Ábyrgðaryfirlýsing v. Húsaleigusamnings“ undirritað. FF lýsti því yfir að hann ábyrgðist sóknaraðila greiðslu allt að kr. 7.500.000 verðtryggt m.v. grunnvísitölu apríl 2006 252,3 stig sem tryggingu fyrir því að leigutaki, A, stæði við ákvæði húsaleigusamnings dags. 24. apríl 2006, vegna húsnaðis að B. Ábyrgðin gildi frá undirritun til 31. júlí 2016. Tiltekið var að sóknaraðili gæti krafist varnaraðila um greiðslu á grundvelli ábyrgðarinnar að einhverju eða öllu leyti, hvenær sem væri innan gildistíma hennar. Kröfur, ef einhverjar yrðu, skyldu vera skriflegar og skyldi greiðsla fara fram innan 7 daga frá því að krafan bærst bankanum.

Með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins 22. apríl 2010 var nánar tilgreindum eignum og skuldum FF ráðstafað til FFF. Með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins 5. mars 2011 tók F, nú varnaraðili, við rekstri, eignum og skuldbindingum FFF.

Þann 1. febrúar 2012 óskaði sóknaraðili eftir því að staðfest yrði að varnaraðili hefði yfirtekið skyldur skv. framangreindri ábyrgðaryfirlýsingu. Þann 2. febrúar kvað varnaraðili ábyrgðina hafa verið skilda eftir hjá þrotabúi FF.

Þann 21. janúar 2013 staðfesti Fjármálaeftirlitið við varnaraðila að framangreind ábyrgð hefði ekki verið á listanum yfir þær ábyrgðir sem fluttust frá FF til FFF og þar með til varnaraðila.

Samkvæmt svari varnaraðila, dags. 10. apríl 2013, við fyrirspurn nefndarinnar, hefur varnaraðili ekki upplýsingar um það hvort greitt skyldi ábyrgðargjald á ábyrgðartímanum eða hvort það hafi allt verið innheimt í upphafi, enda hafi ábyrgðin tilheyrt FF og hafi ekki flust yfir til F. Þá kveðst varnaraðili ekki hafa innheimt ábyrgðargjald á ábyrgðartímanum, eftir að eignir FF voru fluttar til FFF, enda hafi ábyrgðin ekki flust til varnaraðila. Ábyrgðin sé því ekki skráð í kerfum varnaraðila og hafi bankinn því ekki fengið neitt vegna hennar. Þá hafi engin veðréttindi fylgt ábyrgðinni.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 23. nóvember 2012.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að viðurkennt verði að varnaraðili hafi yfirtekið skyldur samkvæmt ábyrgðaryfirlýsingu sem út var gefin af FF, 8. maí 2006, um ábyrgð á greiðslu allt að 7.500.000 krónum, veðtryggt miðað við grunnvísitölu apríl 2006, 252,3 stig, sem tryggingu fyrir því að A, standi við ákvæði húsaleigusamnings, dags. 24. apríl 2006, um húsnæði að B.

Sóknaraðili telur að engin efni séu til að vísa kvörtun þess frá nefndinni. Frávísunarkrafa varnaraðila lúti að efnislegum rökum en ekki formlegum, þ.e. að bankinn sé ekki aðili málsins vegna þess að hann hafi ekki yfirtekið umþrætta ábyrgð. Samkvæmt meginreglu 2. mgr. 16. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála leiði varnir er lúti að aðildarskorti til sýknu. Komist nefndin að þeirri niðurstöðu að bankinn hafi ekki yfirtekið ábyrgðina þá beri að hafna kröfum sóknaraðila en ekki að vísa málinu frá. Ekki sé hægt að fallast á að hugtakið „viðskiptamaður“ í 1. mgr. 3. gr. samþykktu nefndarinnar sé skýrt þröngri skýringu þannig að það nái ekki til þeirra sem mótttekið hafi ábyrgðaryfirlýsingu frá fjármálafyrirtæki vegna veittrar ábyrgðar í viðskiptum. Því verði að telja að sóknaraðili hafi lögvarða hagsmuni af því að úr kvörtun hans verði skorið efnislega.

Sóknaraðili vísar til þess að með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins, nr. X, frá 22. apríl 2010, hafi eignum og skuldum FF, verið ráðstafað til FFF. Kveðið hafi verið á um í 8. gr. að FFF skyldi m.a. yfirtaka ábyrgðir vegna efnda fyrirtækja og einstaklinga er tengist reglubundinni starfsemi. Telji sóknaraðili að framangreind ábyrgð á efnidum A á leigugreiðslum samkvæmt framangreindum leigusamningi hafi þar með verið yfirtekin af FFF. Með annarri ákvörðun Fjármálaeftirlitsins, nr. Y, frá 5. mars 2011, hafi verið ákveðið að varnaraðili, tæki í einu lagi við rekstri, eignum og skuldbindingum FFF, án skuldaskila þannig að FFF hafi verið algerlega sameinaður varnaraðila. Telji sóknaraðili að framangreind ábyrgð á efnidum A á leigugreiðslum samkvæmt framangreindum leigusamningi hafi þar með verið yfirtekin af varnaraðila.

Sóknaraðili byggir á því að ábyrgðin hafi verið gefin út af F í tengslum við reglubundna starfsemi hans í þjónustu við A. Samkvæmt 8. tölul. ákvörðunar Fjármálaeftirlitsins skyldi FFF yfirtaka þær ábyrgðir sem sparisjóðurinn hafi gefið út,

sem þannig háttaði með. Undantekningar frá því séu tæmandi taldar í staflidum a) til e). Engin þargreindra undantekninga geti átt við nema ef vera kynni undantekning sú sem lýst sé í staflid e) eins og bankinn byggir á. Þar sé því lýst að undanskildar séu aðrar sérstaklega tilgreindar ábyrgðir, sem tilgreindar séu í skýrslu sem Fjármálaeftirlitið hafi falið endurskoðunarfyrtæki að vinna skv. 10. tölulið. Fyrir liggir að ábyrgð sú sem mál þetta snúist um sé ekki sérstaklega tilgreind í þeirri skýrslu sem bankinn vísi til og telji að sé skýrsla skv. 10. tölulið. Þegar af þeirri ástæðu hafi umdeild ábyrgð ekki verið undanskilin við ákvörðunina enda stóði það ekki bankanum að vísa til þess að skýrsluna eigi að lesa þannig að þær ábyrgðir sem þar séu ekki tilgreindar hafi ekki verið yfirteknar þegar virt sé orðalag e)-liðar. Þá sé enn fremur ljóst að þegar í staflidnum sé vísað til annarra ábyrgða þá sé þar átt við aðrar ábyrgðir en ábyrgðir sem tengist reglubundinni starfsemi. Sóknaraðili byggir jafnframt á því að undantekningu frá aðalreglunni eigi að skýra þröngt.

Verði litið svo á að skýrsla skv. 10. tölul. hafi einhverja þýðingu við úrslausn málsins og fallist verði á skýringu bankans um að lesa eigi út úr henni þannig að þær ábyrgðir sem þar séu ekki tilgreindar hafi ekki verið yfirteknar, þrátt fyrir skýrt orðalag ákvæðisins, þá byggir sóknaraðili á því að allt að einu beri að taka kröfu þess til greina vegna þess að Fjármálaeftirlitinu hafi verið óheimilt að framselja vald til endurskoðunarskrifstofu úti í bæ svo gilt sé gagnvart sóknaraðila. Um óheimilt valdframsal sé að ræða. Fjármálaeftirlitinu hafi sjálfu borið að taka slíka ákvörðun sem stjórnvald að gættum málsmeðferðarreglum stjórnsýslulaga nr. 37/1993. Þannig hafi sóknaraðila ekki verið gefinn kostur á að fara fram með andmæli skv. 13. gr. og ljóst sé að jafnræðisreglu 11. gr. hafi ekki verið gætt vegna þess að nákvæmlega sams konar ábyrgðir FF vegna annarra en A hafi óumdeilanlega verið yfirteknar af FFF og síðan varnaraðila.

Ef ástæða þess að bankinn viðurkenni ekki að hann hafi yfirtekið hina umdeildu ábyrgð sé sú að hún hafi einhverra hluta vegna ekki verið skráð í gögnum FF, þá telur sóknaraðili að hann verði ekki látinn bera halla af því, þar sem hann hafi engin tækni haft á því að kanna það sjálfur með hvaða hætti þessari skuldbindingu hafi verið getið í bókum sparisjóðsins. Verði bankinn fyrir tjóni vegna þess að á ábyrgðina reyni, sem ekki hafi verið staðreynt á þessari stundu og sé reyndar óvíst hvort nokkurn tíma muni á reyna, telur sóknaraðili að bankinn muni þá augljóslega eignast endurkröfu á hendur viðsemjanda sínum, íslenska ríkinu f.h. Fjármálaeftirlitsins, enda í samningssambandi við þann aðila vegna yfirtökunnar, sbr. ákvörðun eftirlitsins nr. Y, frá 5. mars 2011. Sóknaraðili gangi út frá því að við samningsgerð í sambandi við þá ákvörðun hafi bankinn fengið fjármuni frá viðsemjanda sínum á móti öllum yfirteknum ábyrgðum eða a.m.k. séu ákvæði í þeim samningum um að bankinn eigi endurkröfurétt ef á ábyrgðir reyni. Eftir að sóknaraðili hafi spurst fyrir um gildi hinnar umdeildu ábyrgðar hjá bankanum hafi bankanum verið í lófa lagið að vekja athygli viðsemjanda síns á því að greind ábyrgð væri ekki skráð í gögnum frá FFF og krefjast leiðréttingar vegna þess, í stað þess að reyna í máli þessu að sýna fram á að ábyrgðin hafi ekki verið yfirtekin.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfu sóknaraðila verði vísað frá. Til vara er þess krafist að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

Til stuðnings aðalkröfu sinni vísar varnaraðili til 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Bendir varnaraðili á að sóknaraðili

hafi ekki sýnt fram á að samningssamband sé milli þess og varnaraðila þar sem umrædd ábyrgð hafi ekki færst yfir til bankans með ákvörðunum Fjármálaeftirlitsins frá 22. apríl 2010 og 5. mars 2011.

Verði ekki fallist á kröfu um frávísun málsins krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað. Líkt og áður hafi verið rakið telur varnaraðili umrædda ábyrgð ekki hafa færst yfir til FFF með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um ráðstöfun eigna og skulda FF til FFF frá 22. apríl 2010. Þar af leiðandi hafi varnaraðili ekki tekið yfir ábyrgðina. Samkvæmt 8. tölul. áðurnefndrar ákvörðunar Fjármálaeftirlitsins hafi FFF tekið yfir skuldbindingar skv. inn- og útflutningsábyrgðum og ábyrgðir vegna efnda fyrirtækja og einstaklinga er hafi tengst reglubundinni starfsemi. FFF hafi ekki yfirtekið ábyrgðir FF vegna a) skuldbindinga dótturfélaga, b) fyrirtækja í greiðslustöðvun, undir nauðasamningi eða gjaldþrotaskiptum, c) skuldbindinga þeirra sem hafi átt virkan eignarhlut í FF og tengdra aðila, d) skuldbindinga við íslensk fjármálafyrirtæki; e) aðrar sérstaklega tilgreindar ábyrgðir samkvæmt upptalningu í skýrslu samkvæmt 10. tölul. ákvörðunar Fjármálaeftirlitsins.

Varnaraðili bendir á að í 8. tölul. ákvörðunar Fjármálaeftirlitsins felist einungis leiðbeining um framkvæmdina á meðhöndlun ábyrgða. Verði því að skýra 8. tölul. ákvörðunarinnar til samræmis við 10. tölul. sömu ákvörðunar. Þar komi fram að nánari sundurliðun þeirra eigna og skuldbindinga sem ráðstafað hafi verið samkvæmt ákvörðuninni muni koma fram í sérstakri skýrslu sem Fjármálaeftirlitið hafi falið endurskoðunarfyrirtæki að vinna. FFF skuli varðveita öll gögn sem tengist yfirteknum eignum og lögbundnum gagnastöfnum m.t.t. peningaþvættisreglna, bókhalds o.þ.h.

Varnaraðili kveðst hafa yfirfarið nefndan lista sem útbúinn hafi verið skv. 10. tölul. ákvörðunar Fjármálaeftirlitsins frá 22. apríl 2010 og sé ábyrgð sóknaraðila ekki á þeim lista. Hafa beri í huga að þær ábyrgðir sem finna megja á listanum séu tæmandi talning á þeim ábyrgðum sem FFF hafi tekið yfir með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins frá 22. apríl 2010. Eðli máls samkvæmt sé hann einnig tæmandi talning á þeim ábyrgðum sem varnaraðili hafi tekið yfir við yfirtöku á FFF, sbr. ákvörðun Fjármálaeftirlitsins frá 5. mars 2011. Sökum ákvæða 58. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki geti varnaraðili ekki afhent umræddan lista. Varnaraðili vísi hins vegar til meðfylgjandi bréfs frá Fjármálaeftirlitinu, dags. 22. janúar 2013. Í bréfinu staðfesti Fjármálaeftirlitið að húsaleiguábyrgð vegna A að fjárhæð kr. 7.500.000, sem gefin hafi verið út 8. maí 2006 til handa sóknaraðila sé ekki á umræddum lista, og sé því ekki á meðal þeirra ábyrgða sem fluttar hafi verið yfir til FFF með fyrrgreindri ákvörðun Fjármálaeftirlitsins.

Með vísan til alls framangreinds mótmælir varnaraðili því að umrædd ábyrgð hafi flust yfir til bankans með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins frá 22. apríl 2010 og 5. mars 2011. Beri því að hafna kröfu sóknaraðila.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að því hvort varnaraðili hafi yfirtekið skyldur skv. ábyrgðaryfirlýsingu sem gefin var út af FF 8. maí 2006 þar sem hann ábyrgðist sóknaraðila greiðslu allt að kr. 7.500.000 sem tryggingu fyrir því að A stæði við ákvæði húsaleigusamnings, dags. 24. apríl 2006, vegna húsnaðis að B. Nánar tiltekið snýst ágreiningurinn um það hvort Spkef hafi tekið við umræddri ábyrgð með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins frá 22. apríl 2010 um ráðstöfun eigna og skulda FF til FFF.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá nefndinni á grundvelli 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Sóknaraðili hafnar frávísunarkröfunni.

Samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki tekur nefndin til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns, enda sé samningssamband á milli aðila.

Úrskurðarnefndin telur að almennt beri að túlka hugtakið samningssamband rúmt þegar neytendur skjóta málum til nefndarinnar. Sú afstaða er í samræmi við markmið nefndarinnar um að auðvelda viðskiptavinum fjármálafyrirtækja að koma á framfæri kvörtunum vegna viðskipta við fjármálafyrirtæki og fá leyst úr þeim með skjótum og ódýrum hætti, sbr. 2. gr. samkomulags um úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dags. 8. júní 2000. Afstaðan er sömuleiðis í samræmi við fyrri úrskurði nefndarinnar, sbr. t.d. úrskurð í máli nr. 15/2003. Þegar deilt er um hvort samningur hafi komist á milli aðila virðist rangt að byggja frávísun máls á a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktanna. Í samræmi við þetta og að teknu tilliti til þess að varnaraðili hefur að meginstefnu tekið yfir ábyrgðarskuldbindingar FF, þykir rétt að ágreiningur aðila komi til efnislegrar meðferðar fyrir nefndinni.

Með lögum nr. 44/2009, sem tóku gildi 22. apríl 2009, voru gerðar ákveðnar breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki, með síðari breytingum. Var þar gert ráð fyrir því að við slit fjármálafyrirtækis ráðstafaði slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti með tilteknum frávikum. Jafnframt þessu var Fjármálaeftirlitinu veitt heimild í sérstöku bráðabirgðaákvæði nr. IV, til að grípa til sérstakra ráðstafana, teldi það þörf á vegna sérstakra aðstæðna eða atvika. Var þar átt við sérstaka fjárhagserfiðleika og/eða rekstrarerfiðleika hjá fjármálafyrirtæki.

Á meðal þeirra ráðstafana sem Fjármálaeftirlitinu voru þannig heimilaðar var að taka yfir vald hluthafafundar eða fundar stofnfjáreigenda í því skyni að taka ákvarðanir um nauðsynlegar aðgerðir, þar á meðal að taka yfir eignir, réttindi og skyldur fjármálafyrirtækis í heild eða að hluta eða ráðstafa slíku fyrirtæki í heild eða að hluta, meðal annars með samruna þess við annað fyrirtæki.

Með þessari löggjöf var sóknaraðila, eða öðrum í hans stöðu, ekki veittur réttur til efnda krafna sinna.

Þann 22. apríl 2010 tók Fjármálaeftirlitið ákvörðun, byggða á þessum grunni, um ráðstöfun eigna og skulda FF til FFF en FFF fékk starfsleyfi á grundvelli heimildar í 1. gr. laga 125/2008, um heimildir til fjárveitingar úr ríkissjóði vegna sérstakra aðstæðna á fjármáلامarkaði. Sóknaraðili hefur ekki gert athugasemd við ákvörðun um Fjármálaeftirlitsins til stofnunar sparisjóðs og veitingu starfsleyfis FFF þrátt fyrir að í 3. mgr. 1. gr. laga nr. 125/2008, um heimildir til fjárveitingar úr ríkissjóði vegna sérstakra aðstæðna á fjármáلامarkaði, segir að fyrirtæki sem stofnað sé samkvæmt þeirri grein hafi starfsleyfi sem viðskiptabanki samkvæmt ákvæðum 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um fjármálafyrirtæki.

Í samræmi við ofangreint ákvæði um ráðstöfun eigna og skulda fjármálafyrirtækis í heild eða hluta, var í ákvörðuninni fjallað sérstaklega um þær skuldir og skuldbindingar, sem færast skyldu yfir til FFF. Í 8. tl. ákvörðunarinnar var fjallað um skuldbindingar samkvæmt ábyrgðum. Þar segir að FFF yfirtaki skuldbindingar samkvæmt inn- og útflutningsábyrgðum, ábyrgðir vegna efnda fyrirtækja og einstaklinga er tengjast reglubundinni starfsemi. FFF yfirtók ekki ábyrgðir FF sem féllu undir tilgreinda staflíði 8 a) – 8 d) í ákvörðuninni. Þá var í lið 8

e) svofelld lýsing á ábyrgðum sem auk þess skyldu undanskildar: *aðrar sérstaklega tilgreindar ábyrgðir samkvæmt upptalningu í skýrslu skv. 10.tl. ákvörðunarinnar.*

Samkvæmt umræddum 10. tölulið í ákvörðuninni skyldi nánari sundurliðun eigna og skuldbindinga sem ráðstafað var samkvæmt ákvörðuninni koma fram í skýrslu sem Fjármálaeftirlitið fól endurskoðunarfyrtæki að vinna. Það var þannig ekki fullt samræmi á milli þeirrar fyrirætlunar í lið 8 e) í ákvörðuninni að fá frá endurskoðendum lista yfir sérstaklega tilgreindar ábyrgðir sem ekki skyldu flytjast yfir til FFF og þess að mæla eingöngu fyrir um í 10. tl. að þeir skyldu lista upp þær ábyrgðir sem flytjast ættu yfir. Reyndin virðist hafa orðið sú að umrætt endurskoðunarfyrtæki listaði eingöngu upp þær ábyrgðir sem skyldu flytjast yfir til FFF, en ekki þær sem skyldu ekki flytjast yfir.

Í máli þessu snýr ágreiningur aðila um hvort varnaraðili hafi yfirtekið skyldur samkvæmt áðurgreindri ábyrgðaryfirlýsingu. Óumdeilt er að FF gaf út umrædda ábyrgð og ábyrgðist sóknaraðila greiðslu sem tryggingu fyrir því að A stæði við ákvæði húsaleigusamnings. Þá er því heldur ekki mótmælt af hálfu varnaraðila að ábyrgðin hafi verið gefin út af sparisjóðnum í tengslum við reglubundna starfsemi hans í þjónustu við A.

Af því leiðir að telja verður að FFF hafi yfirtekið skuldbindingar samkvæmt ofangreindri ábyrgð nema þær sem falla sérstaklega undir nánar tilgreinda staflíði þar sem FFF yfirtók ekki ábyrgðir FF.

Ágreiningslaust er að ábyrgðin fellur ekki undir staflíði 8 a) – 8 d) í ákvörðun Fjármálaeftirlitsins. Kemur þá til skoðunar hvort ábyrgðin falli undir 8 e) lið ákvörðunarinnar, þ.e. hvort um sé að ræða sérstaklega tilgreinda ábyrgð samkvæmt upptalningu í skýrslu skv. 10. tl ákvörðunarinnar.

Af orðalagi staflíðar 8 e) og 10. töluliðar ákvörðunarinnar leiðir, að til þess að ábyrgðin falli undir undanþágu ákvæði staflíðar 8 e) í ákvörðuninni þarf ábyrgðin að vera tilgreind sérstaklega í upptalningu í skýrslu sem Fjármálaeftirlitið lét endurskoðunarfyrtæki vinna. Ábyrgð sú sem mál þetta snýst um er ekki sérstaklega tilgreind í þeirri skýrslu sem Fjármálaeftirlitið lét endurskoðunarfyrtæki vinna í samræmi við 10. tölulið ákvörðunarinnar.

Þegar af þeirri ástæðu er ekki hægt að fallast á að ábyrgðin fallist undir undanþágu ákvæði staflíðar 8 e).

Rétt er að undirstrika að FFF var stofnaður með umræddri ákvörðun Fjármálaeftirlitsins. Sjóðurinn og þeir sem leiða rétt sinn frá honum, geta því ekki byggt á sjónarmiðum í þá veru að hann beri eingöngu skuldbindingar sem með alveg afdráttarlausum hætti hafa verið lagðar á sjóðinn, en allan vafa verði að skýra honum í hag. Þvert á móti verður að skýra ákvörðun Fjármálaeftirlitsins almennri skýringu. Það var mjög sérstök aðferð að ætla einkafyrirtæki á sviði endurskoðunar að undanskilja einstakar ábyrgðir sem ákvörðun stjórnvaldsins hafði lagt á hann. Þegar útfærslan á þessu misförst með þeim hætti sem að ofan er lýst og ábyrgð sóknaraðila var hvergi undanskilin berum orðum, verður að líta svo á að útgefin og birt ákvörðun stjórnvaldsins standi.

Í málinu liggur fyrir tölvubréf frá starfsmanni Fjármálaeftirlitsins þar sem fram kemur að framkvæmd endurskoðunarfyrtækisins hafi ekki verið í samræmi við ákvörðun Fjármálaeftirlitsins. Með skýrslu endurskoðunarfyrtækisins, sbr. 10. tölulið ákvörðunarinnar, sé listi yfir hvaða ábyrgðir hafi verið fluttar yfir til FFF. Hins vegar sé enginn listi til yfir hvaða ábyrgðir FFF yfirtók ekki eins og ákvörðun Fjármálaeftirlitsins mælti fyrir um. Áréttað skal að tölvupóstur starfsmanns

Fjármálaeftirlitsins felur aðeins í sér upplýsingar um framkvæmd endurskoðunarfélags en ákvörðuninni frá 22. apríl 2010 verður ekki breytt nema með nýrri stjórnvaldsákvörðun Fjármálaeftirlitsins.

Að öllu ofangreindu virtu verður að fallast á kröfu sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Varnaraðili, F, ber ábyrgð samkvæmt ábyrgðaryfirlýsingu, sem gefin var út af FF, 8. maí 2006, um ábyrgð á greiðslu allt að kr. 7.500.000 verðtryggð miðað við grunnvísitölu apríl 2006, 252,3 stig, sem tryggingu fyrir því að A, standi við ákvæði húsaleigusamnings, dags. 24. apríl 2006, um húsnæði að B.

Reykjavík, 31. maí 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Oddur Ólason